

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

2984/2014

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Βασιλική Παπαϊωάννου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αντωνία Μέγγουλη, Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια και Φωτεινό Καλαφάτη, Πρωτοδίκη, και το Γραμματέα Ιωάννη Δήμου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 10 Οκτωβρίου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ-ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «Π PARTNERS SA», που εδρεύει στη Γενεύη της Ελβετίας, (οδός Rue du Rhone 14) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους της Διονύσιο Γαβουνέλη και Κωνσταντίνο Κλεισούρα.

ΤΟΥ ΚΑΘΟΥ Η ΚΛΗΣΗ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Παναγιώτη Καμμένου του Ηλία, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, ο οποίος εμφανίστηκε με τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Ελένη Τζούλη, Βασίλειο Καπερνάρο και Ηλία Γιολδασέα.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 15-7-2011 αγωγή της, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, λαμβάνοντας αριθμό 131036/7373/2011, και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά την δικάσιμο της 3-5-2012, οπότε ματαιώθηκε. Ήδη η αγωγή επαναφέρεται προς συζήτηση με την από 21-6-2012 κλήση της ενάγουσας, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό 127832/1842/2012 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί αρχικά κατά τη δικάσιμο της 16-5-2013 και κατόπιν αναβολής για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με την από 21-6-2012 και με αριθμό 27832/1842/2012 κλήση της ενάγουσας νόμιμα φέρεται προς συζήτηση η από 15-7-2011 και με αριθμό κατάθεσης 131036/7373/2011 αγωγή της, κατόπιν αναβολής από την αρχικώς προς τούτο προσδιορισθείσα δικάσιμο της 16-5-2013.

Κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 59 και 914 ΑΚ, σε περίπτωση παράνομης προσβολής της προσωπικότητας, ο προσβληθείς με πράξη, η οποία συνεπάγεται μειωτική διαταραχή αυτής σε κάποια από τις εκφάνσεις της, δικαιούται να απαιτήσει την αποκατάσταση της προσγενόμενης σε αυτόν ζημίας από την προσβολή αυτή και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, εφόσον συντρέχει υπαιτιότητα του προσβάλλοντος [ΟΛΑΠ 8/2008 ΕΛΔ 49(2008).388]. Δικαίωμα στην προσωπικότητα αυτού, στην έκφανση της πίστωσης, της υπολήψεως και των λοιπών άυλων αγαθών, που του αναγνωρίζονται έχει και το νομικό πρόσωπο και, συνεπώς, σε περίπτωση προσβολής της προσωπικότητάς του, σε οποιαδήποτε από τις εκφάνσεις αυτές, με κάποια παράνομη πράξη, δικαιούται, με τη συνδρομή και του στοιχείου της υπαιτιότητας του προσβάλλοντος, την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης αυτού, που έχει προσβληθεί, η οποία συνίσταται στην πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οποιαδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις [ΑΠ 849/1985 ΝοΒ 34.836, ΕφΑθ 698/2003 ΕΛΔ 45 (2004).1062, Γεωργιάδης σε ΑΚ Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, άρθρο 932, αριθμ. 13, σελ. 817]. Για την αποκατάσταση αυτής της ηθικής βλάβης, τα προσβαλλόμενα νομικά πρόσωπα, πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 216 ΚΠολΔ, να αναφέρουν ότι με την παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς τους, προσβλήθηκε η εμπορική τους πίστη, η επαγγελματική τους υπόληψη και γενικά το εμπορικό τους μέλλον, γεγονότα τα οποία πρέπει να αποδείξουν με κάθε αποδεικτικό μέσο, γιατί η ηθική βλάβη στα νομικά πρόσωπα δεν αναφέρεται, όπως στα φυσικά πρόσωπα, σε ενδιάθετο αίσθημα, αναγόμενο στον εσωτερικό κόσμο και κρινόμενο με τα δεδομένα της ανθρώπινης λογικής χωρίς αποδείξεις, αλλά με συγκεκριμένη βλάβη, που έχει υλική υπόσταση [βλ. Απ. Γεωργιάδης σε ΑΚ Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, άρθρο 932, αρ. 13, σελ. 817, Στ. Πατεράκη, Χρηματική Ικανοποίηση λόγω Ηθικής Βλάβης, έκδ. 1995, σελ. 130 και 292 επ., καθώς και πάγια νομολογία, ενδεικτικά ΕφΑθ

Χειρ. ήθικ
+ βλάβη

μ

Α

μ

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2284/...../2014 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Ειδική Διαδικασία)

6197/2011, ΠΠρΑθ 1738/2012, ΜΠρΑθ 103/2011, ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 825/2007 ΕΛΔ 48 (2007).941, ΕφΑθ 4556/2005 ΕΛΔ 48(2007).868, ΕφΛαρ 15/2005 ΝοΒ 53(2005).1297, ΠολΠρΑθ 4000/2007 ΝοΒ 56(2008).154, με περαιτέρω παραπομπές σε θεωρία και νομολογία]. Ακόμη, από τα άρθρα 298, 299 και 932 του ΑΚ προκύπτει, ότι τα νομικά πρόσωπα δικαιούνται να αξιώσουν χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, αν υπέστησαν προσβολή που αναφέρεται στην πίστη, στην υπόληψη, στο μέλλον και γενικά στα αναγνωριζόμενα σε αυτά αγαθά από αδικοπραξία, με την έννοια του άρθρου 914 του ΑΚ. Κατά την έννοια δε του άρθρου τούτου, προς θεμελίωση ευθύνης από αδικοπραξία απαιτείται, εκτός των άλλων, να προξενηθεί σε άλλον ζημία από υπαίτια ενέργεια ή παράλειψη του δράστη και η ζημία να είναι παράνομη. Παράνομη είναι η ζημία, όταν με την ενέργεια ή παράλειψη του δράστη προσβάλλεται δικαίωμα εκείνου που υπέστη τη βλάβη, το οποίο προστατεύεται από το νόμο ή και συμφέρον αυτού. (ΑΠ 356/2010, ΝΟΜΟΣ). Κατά τη διάταξη του άρθρου 57 του ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, ενώ αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται, κατά δε το άρθρο 59 ΑΚ και στην περίπτωση του άρθρου 57 ΑΚ, το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση που έχει προσβληθεί και αφού έχει λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα, σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Από τη διάταξη αυτή και τις όμοιες του επόμενου άρθρου 58, σε συνδυασμό με το άρθρο 914 ΑΚ, προκύπτει ότι επί της προσβολής αυτής ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνον ως προς την αξίωση για την άρση της προσβολής και την παράλειψη της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση αποζημίωσης απαιτείται και το στοιχείο της υπαιτιότητας. Ως άρση της προσβολής νοείται ο άμεσος παραμερισμός της πράξης που συνθέτει την προσβολή και συνεπώς κατευθύνεται στην αποκατάσταση των πραγμάτων στην πριν από την ολοκλήρωση της προσβολής κατάσταση. Συνεπώς, η παράνομη προσβολή πρέπει να είναι ενεργός ενώ αν έχει ήδη ολοκληρωθεί ή εκ της φύσεως της προσβλητικής πράξης δεν νοείται ανάκλησή της, παρά μόνον παραμερισμός των αποτελεσμάτων της, τότε προστασία δύναται να παρασχεθεί μόνον με την διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ, και υπό τις προϋποθέσεις εκείνης. Συγκεκριμένα, με την εν λόγω διάταξη ορίζεται ότι στις περιπτώσεις των δύο

προηγούμενων άρθρων (57 και 58 ΑΚ), το δικαστήριο, με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Και ενώ η διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ αναγνωρίζει ως μέσο ικανοποίησης της ηθικής βλάβης την καταβολή χρηματικής ικανοποίησης, η διάταξη του άρθρου 59 ΑΚ προβλέπει και άλλα μέσα ικανοποίησής της, που δεν κατονομάζει, και συνεπώς αποκλείεται ο καθορισμός αυτών στην κρίση του δικαστηρίου, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Τέτοια μέσο μπορεί να αποτελέσει και η ανάκληση της προσβολής, υπό την έννοια της άρσης των αποτελεσμάτων της, που όπως προαναφέρθηκε, για την εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης δεν απαιτείται να είναι εισέτι ενεργή. Τούτο μπορεί να γίνει, μεταξύ άλλων, με αποκαταστατικό της αλήθειας δημοσίευμα, με αίτηση συγγώμης χωρίς όρους ή και δημοσίευση της σχετικής απόφασης (Β. Βαθρακοκοίλης, ΕΡΝΟΜΑΚ, τομ. Α, σελ. 279-298, παρ. 30, 297 επ, παρ. 3 επ. 300, παρ.7). Η ικανοποίηση όμως για την ηθική βλάβη παρέχεται μόνον όταν συντρέχει το στοιχείο της υπαιτιότητας, το οποίο και ρητώς μνημονεύεται στην προαναφερθείσα διάταξη. Έτσι, οι όροι της παραπάνω παροχής εξομοιώνονται προς εκείνους της αποζημίωσης (ΑΠ 167/2000 δημ.Νόμος). Για την περίπτωση της τυχόν παράβασης της υποχρέωσης για παράλειψη της προσβολής της προσωπικότητας του θιγόμενου στο μέλλον, απειλούνται και οι κυρώσεις του άρθρου 947 παρ. 1 του ΚΠολΔ. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 914 ΑΚ, όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, κατά δε το άρθρο 920 ΑΚ, όποιος, γνωρίζοντας ή υπαίτια αγνοώντας, υποστηρίζει ή διαδίδει αναληθείς ειδήσεις που εκθέτουν σε κίνδυνο την πίστη, το επάγγελμα ή το μέλλον άλλου, έχει την υποχρέωση να τον αποζημιώσει, ενώ κατά το άρθρο 932 ΑΚ, σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη, κατά την κρίση του, χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Ο παθών, και επί της αδικοπραξίας του άρθρου 920 του ΑΚ, δικαιούται να ζητήσει χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από αναληθείς ειδήσεις (ΑΠ 408/2007). Αποκατάσταση της ηθικής βλάβης μπορούν να ζητήσουν και τα νομικά πρόσωπα και εν προκειμένω και οι ανώνυμες εταιρείες, αν με την εις βάρος τους αδικοπραξία προσβλήθηκε η εμπορική τους πίστη, η επαγγελματική τους υπόληψη και γενικά το εμπορικό τους μέλλον (ΑΠ 387/2005 και 6/2004). Για να γεννηθεί η αξίωση από την προσβολή της προσωπικότητας κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914, 920 και 932 του ΑΚ, θα πρέπει η προσβολή να είναι παράνομη, να αντίκειται δηλαδή σε διάταξη που απαγόρευε συγκεκριμένη

Κυριότητα
Η Γραμμή για

Π

Π

Π

έκφανση αυτής, είναι δε αδιάφορο, σε ποιο τμήμα του δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή. Έτσι, η προσβολή μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως η εξύβριση, η απλή και συκοφαντική δυσφήμιση και η δυσφήμιση ανώνυμης εταιρείας. Ειδικότερα, σύμφωνα με την ΠΚ 361 παρ. 1 "όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις της δυσφήμισης (άρθρα 362 και 363) προσβάλλει την τιμή άλλου με λόγο ή με έργο ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, τιμωρείται ...", με την ΠΚ 362 "όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλον γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του τιμωρείται ...", και με την ΠΚ 363 "αν στην περίπτωση του άρθρου 362, το γεγονός είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές τιμωρείται ...". Κατά την έννοια του άρθρου 362 ΠΚ η ανακοίνωση ενώπιον τρίτου για κάποιον άλλο γεγονότος που μπορεί να βλάψει την τιμή και την υπόληψή του μπορεί να γίνει και υπό τον τύπο υποψίας ή υπαινιγμού ή με τη θέση ερωτήματος ή ευθέως ως συμπέρασμα από ορισμένα στοιχεία τα οποία ο ανακοινώνων γνωρίζει ή διατείνεται ότι γνωρίζει ή με εκφράσεις που δηλώνουν αμφιβολίες ή επιφυλάξεις του ισχυριζομένου. (ΑΠ 1197/2010, ΑΠ 1265/2003, ΙΠρΘεσ 26488/2001, ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, με την διάταξη του άρθρου 364 παρ. 1 και 3 ΠΚ θεσπίζεται ως ιδιαίτερο έγκλημα η απλή ή συκοφαντική δυσφήμιση ανώνυμης εταιρείας που προστατεύει την οικονομική πίστη και εμπιστοσύνη της. Ειδικότερα, από τις αμέσως ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 362, 363 και 364 του ΠΚ, προκύπτει ότι για την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης Ανώνυμης Εταιρείας απαιτείται: α) ισχυρισμός ή διάδοση γεγονότος ενώπιον τρίτου σε βάρος ορισμένης ανώνυμης εταιρείας, β) το γεγονός να είναι δυνατόν να βλάψει την εμπιστοσύνη του κοινού στην εταιρεία και στις επιχειρήσεις της και να αφορά είτε στις επιχειρήσεις ή στην οικονομική κατάσταση ή γενικά στις εργασίες της εταιρείας είτε στα πρόσωπα που την διοικούν ή την διευθύνουν και γ) να είναι ψευδές και ο υπαίτιος να γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές. Ως ισχυρισμός θεωρείται η ανακοίνωση προερχομένη ή εξ ίδιας πεποιθήσεως ή γνώμης ή εκ μεταδόσεως από τρίτο πρόσωπο. Αντίθετα, διάδοση υφίσταται, όταν λαμβάνει χώρα μετάδοσή της από άλλον, γενομένης ανακοινώσεως. Ο ισχυρισμός ή η διάδοση επιβάλλεται να γίνεται ενώπιον τρίτου. Αυτό το οποίο αξιολογείται είναι το γεγονός, δηλαδή οποιοδήποτε συμβάν του εξωτερικού κόσμου, αναγόμενο στο παρόν ή παρελθόν, υποπίπτον στις αισθήσεις και δυνάμενο να αποδειχθεί, αντίκειται δε προς την ηθική και ευπρέπεια. Αντικείμενο προσβολής είναι και η υπόληψη του νομικού

προσώπου, το οποίο είναι μέλος μιας οργανωμένης οικονομίας και κινείται στα πλαίσια της συναλλακτικής ευθύτητας, εκδηλώνεται δε με πράξεις ή παραλείψεις. Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν ή έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσης, ακόμη δε και χαρακτηρισμός οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της νομικής προσωπικότητας, με την έννοια που προαναφέρθηκε, δηλαδή μόνον όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιον τρόπο, ώστε ουσιαστικώς να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να αποτελούν εξύβριση κατά την ΠΚ 361. Τέτοιου είδους προσβολές μπορούν να προκληθούν και από δημοσίευμα στον τύπο ή από δηλώσεις σε ραδιοφωνική ή τηλεοπτική εκπομπή, οπότε εφαρμογής τυγχάνουν και οι διατάξεις των Ν. 1178/1981 και άρθρου 4 του Ν 2328/1995. Στις περιπτώσεις μάλιστα αυτές, η εκδίκαση των διαφορών που ανακύπτουν γίνεται κατά την ειδική διαδικασία που ορίζει το άρθρο 681 Δ'ΚΠολΔ. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ το άδικο των προβλεπομένων στα άρθρα 361 επ. του ίδιου Κώδικα πράξεων, στις οποίες περιλαμβάνεται και εκείνη του άρθρου 364 του ΠΚ, δηλαδή της απλής δυσφήμισης (όχι και της συκοφαντικής) ανώνυμης εταιρείας αίρεται, μεταξύ των άλλων περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό και όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νομίμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για την διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις (περ. γ' και δ'). Η τελευταία αυτή διάταξη (ΠΚ 367) για την ενότητα της έννομης τάξης εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57-59 και 914 επ. ΑΚ. Επομένως, αιρομένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερομένων αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη βέβαια όσων ορίζει η δεύτερη παράγραφος του ίδιου άρθρου) αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επίσημης συμπεριφοράς ως όρου της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Έτσι, η προβολή περίπτωσης του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος (ένσταση), λόγω άρσης του παρανόμου της προσβολής. Τέτοια άρση του άδικου της πράξης καθιερώνεται και με την διάταξη του άρθρου 364 παρ. 2 του ΠΚ. Δικαιολογημένο ενδιαφέρον προς ενημέρωση, και μέσω αυτής σε διαμόρφωση και αποκρυστάλλωση της πολιτικής άποψης του εκλογικού σώματος αναγνωρίζεται και στα πρόσωπα που συμμετέχουν ενεργώς στην πολιτική ζωή της χώρας (πολιτικοί), τα οποία, αποβλέποντας στα ανωτέρω, δικαιούνται να ασκούν κριτική σε πρόσωπα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον

Κυρήθηκε
 + Εισηγήτρια
 [Signature]

[Signature]

για το κοινωνικό σύνολο, αναφορικά με τις πράξεις και την εν γένει συμπεριφορά τους. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας του δημοσιεύματος, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά το νόμο υπευθύνων, άρα και η υποχρέωσή τους προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της 367 παρ. 2 ΠΚ, δηλαδή όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης ή όταν από τον τρόπο εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου. Η προβολή δε από τον προσβληθέντα τέτοιου ισχυρισμού, που ερείδεται δηλαδή νομικά στην διάταξη του άρθρου 367 παρ. 2 ΠΚ, αποτελεί αντένσταση κατά της εκ της εκ του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ ένστασης. Τέτοιος τρόπος (που καταδεικνύει σκοπό εξύβρισης) συντρέχει ιδίως όταν αυτός δεν είναι αντικειμενικά αναγκαίος για την απόδοση της σκέψης εκείνου που φέρεται ότι ενεργεί από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, ο οποίος παρά ταύτα χρησιμοποίησε τον τρόπο αυτόν για να προσβάλλει την τιμή του άλλου (ΑΠ 1897/2006, 1573/2005, 346/2004, ΑΠ 179/2011, ΑΠ 271/2012 δημ. Νόμος).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ενάγουσα, με την υπό κρίση αγωγή της όπως αυτή παραδεκτά διορθώθηκε και περιορίστηκε (224,295,297ΚΠολΔ), και κατά την δέουσα εκτίμηση του περιεχομένου της, ισχυρίζεται ότι ο εναγόμενος, σε συνέντευξη που έδωσε την 19-5-2011 σε ραδιοφωνικό σταθμό, και την 21-5-2011 σε τηλεοπτικό σταθμό, σκοπίμως ισχυρίστηκε για αυτήν αναληθή και συκοφαντικά γεγονότα, εν γνώσει του ψεύδους, σχετικά με τις επιχειρήσεις, τις εργασίες και τα πρόσωπα που τη διοικούν και τη διευθύνουν, που έβλαψαν την φήμη, την εμπορική πίστη και την εμπιστοσύνη του κοινού προς την εταιρεία και τις δραστηριότητές της. Με βάση τους ισχυρισμούς της αυτούς και μετά τον νομότυπο περιορισμό του αιτήματος της αγωγής (άρθρα 223, 295 παρ. 1, 297 ΚΠολΔ), ζητεί να υποχρεωθεί, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, ο εναγόμενος να της καταβάλει το ποσό των 300.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, που υπέστη από την υπαίτια προσβολή της προσωπικότητάς της ως προς τις εκφάνσεις της πίστης, της υπόληψης, της φήμης, του κύρους, του επαγγέλματος, και του μέλλοντός της, με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, και επιπλέον να υποχρεωθεί σε άρση της προσβολής της, ιδίως δε με την ανάκληση των δηλώσεών του, που θα κριθούν

τελεσίδικα συκοφαντικές, με την απειλή χρηματικής ποινής 5900 ευρώ για την παραβίαση της υποχρέωσής του αυτής, καθώς και να υποχρεωθεί να παραλείπει τις επίδικες προσβλητικές δηλώσεις στο μέλλον, με την απειλή χρηματικής ποινής 5900 ευρώ για κάθε παραβίαση της υποχρέωσής του αυτής, και να καταδικασθεί στην δικαστική της δαπάνη.

Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή αυτή παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που τυγχάνει καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 9 παρ. 1, 18 περ 1 σε συνδ. με 14-17 και 22 ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία που ορίζει το άρθρο 681 Δ' ΚΠολΔ, απορριπτομένων ως αβάσιμων των ισχυρισμών του εναγομένου περί απαραδέκτου της διαδικασίας ή και αναρμοδιότητας του παρόντος Δικαστηρίου ένεκα της ιδιότητός του, ως βουλευτή, καθόσον η αρχή του ανεύθυνου που θεσπίζει το άρθρο 61 παρ.1 του Συντάγματος για τους βουλευτές και η ειδική διαδικασία που ορίζεται από την δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου, για την περίπτωση ποινικής ή και αστικής ευθύνης τους, αφορούν σε υποθέσεις σχετιζόμενες με γνώμη ή ψήφο που έδωσαν κατά την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων τους, δηλαδή κατ' αρχήν στην Βουλή και τις Επιτροπές της, και όχι και σε εκδηλώσεις που είναι άσχετες με την άσκηση των βουλευτικών τους καθηκόντων, όπως επί παραδείγματι η έκφραση γνώμης στον τύπο ή, στην προκειμένη περίπτωση, στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση και μάλιστα όταν οι δηλώσεις στον τύπο προηγούνται των δηλώσεων στη Βουλή (Αθανάσιος Ράικος, Συνταγματικό Δίκαιο, τεύχος Β', εκδ. 1990, σελ. 41). Εξάλλου, η ελευθερία της έκφρασης, που επικαλείται ο εναγόμενος και καθιερώνεται συνταγματικά από την διάταξη του άρθρου 14 του Συντάγματος, έχει ως όριο τον νόμο, υπό την έννοια ότι δεν είναι επιτρεπτή η έκφραση συκοφαντικής ή δυσφημιστικής γνώμης, καθόσον τούτο προσκρούει στις διατάξεις των άρθρων 362, 363 και 364 ΠΚ, που έχουν τεθεί χάριν της προστασίας της αξίας του ανθρώπου, κατά την συνταγματική επιταγή του άρθρου 2 παρ. 1 του Συντάγματος. Επιπλέον, η αγωγή αυτή είναι επαρκώς ορισμένη καθόσον, και παρά τις περί του αντιθέτου αιτιάσεις του εναγομένου, περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την διασάφηση της διαφοράς, αφού δεν απαιτείται, κατά τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη, να επικαλείται συγκεκριμένη υλική ζημία, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται ο εναγόμενος, αλλά, ότι με την παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς της, προσβλήθηκε η εμπορική της πίστη, η επαγγελματική της υπόληψη και γενικά το εμπορικό της μέλλον, γεγονότα που εκτίθενται επαρκώς στην κρινόμενη αγωγή, ούτε απαιτείται για το ορισμένο αυτής να εκτίθενται τα οικονομικά και περιουσιακά στοιχεία των διαδίκων (βλ. ΑΠ 1189/2009, ΕΠολΔ 2010,280). Είναι δε και νόμιμη, ερειδομένη επί των διατάξεων των

Παρά την οικεία
Αιτιολογία

ΝΔ

Παρά την οικεία
Αιτιολογία

άρθρων 57, 59, 299, 330, 914, 919, 920, 932, 346 ΑΚ, 361, 364 ΠΚ, αρ. 4 παρ. 10 του ν. 2328/1995 σε συνδυασμό με το άρθρο του Ν. 1178/1981, 176, 907, 908 περ.δ, 946 και 947 ΚΠολΔ. Το παρεπόμενο αίτημα για δημόσια ανάκληση των ισχυρισμών του εναγομένου που θα κριθούν τελεσίδικα ψευδείς είναι νόμιμο κατ' άρθρ. 59 εδ. β και 297 εδ. β' ΑΚ. Συνεπώς, η υπό κρίση αγωγή, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δοθέντος ότι για το αντικείμενο της καταβλήθηκε το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου, με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το υπ' αριθμ. 13623996/14-10-2013 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ ΙΓ Αθηνών, με τα επικολληθέντα ένσημα του ΕΤΑΑ-ΤΥΠΙΔΑ και το υπ' αριθμ. 712187/14-10-2-13 ένσημο του ΕΤΑΑ -ΤΑΝ). Τέλος, ως προς την άρνηση της διαδικαστικής προϋπόθεσης της δίκης, που αφορά στην έλλειψη νομιμοποίησης της ενάγουσας για την άσκηση της υπό κρίσης αγωγής και την εκπροσώπησή της στην παρούσα δίκη, την οποία προβάλλει ο εναγόμενος και η οποία εκτιμάται και ως αμφισβήτηση της πληρεξουσιότητας των παρισταμένων πληρεξουσίων δικηγόρων της ενάγουσας, αυτή είναι απορριπτέα ως αβάσιμη, καθόσον κατά τα άρθρα 64 παρ 2, 65, 67, 104 και 105 ΚΠολΔ προκύπτει ότι για τις προπαρασκευαστικές πράξεις και τις κλήσεις έως τη συζήτηση στο ακροατήριο θεωρείται ότι υπάρχει πληρεξουσιότητα, ενώ για τη συζήτηση στο ακροατήριο απαιτείται ρητή πληρεξουσιότητα, και από τα έγγραφα που επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα και ιδίως από την από 15-5-2009 συστατική πράξη της και τα από 10-10-2011 πρακτικά της γενικής συνέλευσης των μετόχων της προκύπτει ότι μοναδικός διοικητής και νόμιμος εκπρόσωπος της ενάγουσας με δικαίωμα ατομικής υπογραφής είναι ο Θεόδωρος Μαργέλλος, ο οποίος και έχει χορηγήσει ειδική πληρεξουσιότητα στους παριστάμενους για λογαριασμό της ενάγουσας εταιρείας πληρεξουσίου δικηγόρους, για την εκπροσώπησή της στην παρούσα δίκη, δυνάμει του από 10-5-2013 ειδικού πληρεξουσίου του συμβολαιογράφου Γενεύης CEDRIC SCHNEIDER, το οποίο προσκομίζεται στο πρωτότυπο και σε νόμιμη μετάφραση από την Αγγλική γλώσσα, με το οποίο επίσης εγκρίνονται όλες οι προηγούμενες ενέργειες των εν λόγω πληρεξουσίων δικηγόρων για λογαριασμό της ενάγουσας εταιρείας.

Από την επ' ακροατηρίου ένορκη κατάθεση του μάρτυρα του εναγομένου (καθόσον η ενάγουσα δεν επιμελήθηκε την εξέταση μάρτυρα στο ακροατήριο), η οποία (κατάθεση) περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται

και προσκομίζουν, από τα οποία άλλα λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, όπως οι ένορκες βεβαιώσεις που ελήφθησαν στα πλαίσια άλλης δίκης (ΑΠ 554/2012, ΝΟΜΟΣ), τις υπ' αριθμ. 1399/14-5-2013 και 30486/15-5-2013 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον του Έλληνα προξένου στη Ζυρίχη Ελβετίας και της Συμβολαιογράφου Αθηνών Μαρίνας -Ελένης Μάγκλαρη αντίστοιχα, που ελήφθησαν επιμελεία της ενάγουσας, μετά από νομότυπη κλήτευση του εναγομένου (άρθρ. 671 παρ. 1 ΚΠολΔ), δυνάμει της υπ' αριθμ. 6518/13-5-2013 έκθεσης επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Ιωάννη Παπακωνσταντίνου, και την υπ' αριθμ. 6300/9-10-2013 ένορκη βεβαίωση, που ελήφθη επιμελεία του εναγομένου ενώπιον του συμβολαιογράφου Αθηνών Σωτήριου Ματσανιώτη, μετά από νομότυπη κλήτευση της ενάγουσας, δυνάμει της υπ' αριθμ. 6936Γ/7-10-2013 έκθεσης επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Νικήτα Τσιώλη, τους προσκομιζόμενους ψηφιακούς (πολυμορφικούς) δίσκους (dvd) και το usb, που θεωρούνται, κατ' άρθρον 444 περ. 3 ΚΠολΔ, ιδιωτικά έγγραφα, καθόσον έχει λάβει χώρα η μεταφορά τους στον γραπτό λόγο, και τέλος τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη (αρ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ) αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Κατά το έτος 2009, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος προέβη σε διαδοχικές αγοραπωλησίες ασφαλιστηρίων δανειστικού κινδύνου, γνωστών διεθνώς ως "Credit Default Swaps" (CDS), συνολικής ονομαστικής αξίας 1,3 δισεκατομμυρίων δολαρίων (δηλαδή 917,9 εκατομμυρίων ευρώ), που είχαν ως βάση αναφοράς ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου. Οι συναλλαγές αυτές προκάλεσαν σύντομα το ενδιαφέρον του ελληνικού πολιτικού κόσμου και του τύπου, καθόσον το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο αποτελεί μεν ανώνυμη εταιρία, δημοσίας όμως ωφελείας, με βασικό μέτοχο το Ελληνικό Δημόσιο, όπου διατυπώθηκαν και επικρίσεις για την συγκεκριμένη επενδυτική επιλογή της διοίκησής του, κυρίως για τον χρόνο πώλησης των συγκεκριμένων CDS, όταν η οικονομική πορεία της χώρας δεν εξελίχθηκε ομαλά. Τούτο δε ένεκα της λειτουργίας που δύναται να επιτελέσουν, καθόσον πρόκειται για ασφαλιστήρια δανειστικού κινδύνου, που εκδίδονται από συγκεκριμένους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, οι οποίοι εγγυώνται στους κατόχους τους ότι σε περίπτωση που τα ομόλογα τα οποία έχουν ως βάση αναφοράς, τελικώς δεν αποπληρωθούν από τον υπόχρεο εκδότη τους, τότε θα καταβληθεί σε αυτούς (κατόχους), υπό τύπο ασφαλίσματος, ποσό ίσο με την αξία τους (που συνιστά και την κεφαλαιακή αξία των CDS, που προσδιορίζεται και ως υποκείμενη ή ονομαστική), για την οποία εξασφάλιση ο λήπτης των CDS υποχρεούται, ανά τακτά χρονικά

επιμελεια
 Γ. Βασιληγιαν

διαστήματα, στην καταβολή ασφαλίστρου (ασφάλιστρα κινδύνου), που δεν είναι σταθερό αλλά μεταβάλλεται, καθόσον υπολογίζεται με βάση έναν οικονομικό δείκτη (spread), που επηρεάζεται από τον κανόνα της προσφοράς και της ζήτησης (που με την σειρά του επηρεάζεται από τις πιθανότητες επέλευσης του ασφαλιστέου κινδύνου). Περί εξασφαλιστικού δε χαρακτήρα των CDS μπορεί να γίνει λόγος μόνον κατά την περίπτωση που ο λήπτης τους τυγχάνει και κάτοχος του ομολόγου αναφοράς τους, το οποίο όμως δεν είναι υποχρεωτικό, καθόσον λήπτης αυτών μπορεί να γίνει και οποιοσδήποτε τρίτος (που δηλαδή ουδέν κίνδυνο διατρέχει από την μη αποπληρωμή του ομολόγου αναφοράς), οπότε και η επιλογή αγοράς τους γίνεται συνήθως με κανόνες «τζόγου», καθόσον προτιμώνται εκείνα που η επέλευση του ασφαλιστέου κινδύνου καθίσταται περισσότερο πιθανή, με αποτέλεσμα (ένεκα της αύξησης της ζήτησης) την αύξηση των ασφαλίστρων κινδύνου. Η περίπτωση αυτή, αμιγώς κερδοσκοπικού χαρακτήρα, επικρίνεται σφόδρα παγκοσμίως, καθόσον οι κάτοχοι των συγκεκριμένων CDS (που αποκαλούνται και “γυμνά”) έχουν κάθε συμφέρον στο να περιέλθει ο εκδότης της υποκείμενης αξίας (ομολόγου ή άλλης δανειστικής σύμβασης) σε κατάσταση αδυναμίας εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του, γι’ αυτό και πλέον έχουν απαγορευτεί οι συναλλαγές επί γυμνών CDS από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εν προκειμένω, η αγορά των συγκεκριμένων CDS από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, που καθόσον διέθετε ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, είχε εξασφαλιστικό χαρακτήρα, ξεκίνησε την 20 Μαρτίου του 2009 και συνεχίστηκε μέχρι και την 17 Νοεμβρίου του ίδιου έτους, οπότε μετά δύο ημέρες ξεκίνησε η σταδιακή πώλησή τους, που ολοκληρώθηκε μετά περίπου ένα μήνα. Κατά τον χρόνο πώλησης των CDS ο δείκτης προσδιορισμού των ασφαλίστρων τους (spread) είχε ήδη αρχίσει να αυξάνεται με ραγδαίους ρυθμούς (καθώς από τις 163 μονάδες που είχε διαμορφωθεί την 17 Νοεμβρίου 2009 – και προηγουμένως είχε κινηθεί πολύ χαμηλότερα έως και στις 100 μονάδες τον Αύγουστο του 2008 – την 17 Δεκεμβρίου 2009, που έγινε η πώληση και του τελευταίου CDS, είχε ανέλθει στις 269 μονάδες), που καταδεικνύει αύξηση στην ζήτησή τους. Τον Απρίλιο του 2010 και ενώ τα επιτόκια δανεισμού της χώρας αυξάναν με ραγδαίους ρυθμούς, το οποίο καθιστούσε απαγορευτική την άντληση κεφαλαίων από τις αγορές (μέσω του δανεισμού) για την κάλυψη των αναγκών της (ήτοι την κάλυψη του τρέχοντος δημοσιονομικού ελλείμματος και την αναχρηματοδότηση του χρέους), η κυβέρνηση της Ελλάδας ανακοίνωσε ότι θα προσφύγει στον μηχανισμό στήριξης που της παρείχαν η

Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που αποδέχονταν να παράσχουν σε αυτήν την αναγκαία χρηματοδότηση, υπό τον όρο ότι η Ελλάδα θα αναλάμβανε έναντι αυτών συγκεκριμένες δεσμεύσεις δημοσιονομικής προσαρμογής και υπό συγκεκριμένους όρους μεγαλύτερης δυνατής εξασφάλισης αποπληρωμής των δανείων που θα παρείχαν, που προσδιορίστηκαν εν τέλει στις έγγραφες συμφωνίες που υπογράφηκαν τον Μάιο του ίδιου έτους (τις αποκαλούμενες συνολικά ως "Μνημόνιο"). Την 27 Οκτωβρίου 2011, η Σύνοδος Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συγκλήθηκε εκτάκτως για την κατάρτιση ενός οριστικού σχεδίου αντιμετώπισης της κρίσης χρέους που αντιμετώπιζαν χώρες-μέλη του ευρώ, ανακοίνωσε την απόφασή της για περικοπή («κούρεμα») του ελληνικού χρέους κατά ποσοστό 50%, ως πρόσθετο μέτρο βοήθειας προς την χώρα. Για την εκπλήρωση της απόφασης αυτής, θα έπρεπε οι ιδιώτες κάτοχοι ελληνικών ομολόγων να αποδεχθούν εκουσίως την μείωση της αξίας τους στο ήμισυ. Η διαδικασία υλοποίησης της απόφασης αυτής, που είναι γνωστή κυρίως με τον όρο PSI (ακρωνύμιο του οικονομικού όρου Private Sector Involvement), ολοκληρώθηκε την 9 Μαρτίου 2012, οπότε και διαπιστώθηκε ότι είχαν αποδεχθεί την εκούσια μείωση της αξίας των ομολόγων που κατείχαν το 95,7% των ιδιωτών ομολογιούχων δανειστών. Καθώς όμως δεν δέχθηκαν να συμμετάσχουν στη διαδικασία αυτή άπαντες οι κάτοχοι ελληνικών ομολόγων (και έτσι έμειναν εκτός διαδικασίας ομόλογα αξίας 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ), μετά και την παρέλευση της προθεσμίας που τους δόθηκε, ενεργοποιήθηκαν ειδικές ρήτρες της συμφωνίας (οι επονομαζόμενες ρήτρες συλλογικής δράσης ή CACs) που επέδρασαν στην ακούσια μείωση της αξίας και των υπολειπόμενων ομολόγων στο ήμισυ. Η ακούσια όμως μερική μη αποπληρωμή ελληνικών ομολόγων είχε ως αποτέλεσμα να ενεργοποιηθούν τα CDS και πλέον οι κάτοχοι αυτών είχαν να λαμβάνουν από τον εκδότη τους ποσό ίσο με την υποκείμενη (ονομαστική) αξία τους. Υπό το προαναφερθέν ιστορικό πλαίσιο, ο εναγόμενος, βουλευτής αρχικά του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας και κατόπιν πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, με ομιλίες του στην Βουλή και δηλώσεις στον τύπο και το διαδίκτυο, αναφέρθηκε εκτεταμένα στα οικονομικά ζητήματα που απασχολούσαν την χώρα, ιδίως όμως, ασχολήθηκε με το ζήτημα της αγοραπωλησίας των CDS ελληνικών ομολόγων από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, που θεώρησε ότι ενδεχομένως να σχετίζεται με έκνομες ενέργειες. Αιτία των πεποιθήσεων του αυτών, που εκφράστηκαν σε ομιλίες του στην Βουλή και σε συνεντεύξεις που έδωσε στον τύπο και το ραδιόφωνο, αποτέλεσε ο χρόνος πώλησης των CDS, που κατά την κρίση του, έγινε όταν ήδη είχαν αναφανεί έντονες ενδείξεις ότι η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας

Λαμβάνθηκε
Α. Γαληφτή

σύντομα θα επιδειωνόταν. Ειδικότερα, ενώ η πορεία των πραγμάτων κατέδειξε ότι το όφελος του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου από την αγορά CDS θα ήταν μεγαλύτερο σε περίπτωση που δεν είχε προβεί στην πώλησή τους, αφού, μετά την ενεργοποίησή τους, θα είχε να λαμβάνει ποσό ίσο με την ονομαστική τους αξία, ήτοι 917,9 εκατομμύρια ευρώ, ο εναγόμενος θεώρησε ότι η επενδυτική επιλογή της διοίκησής του να τα πωλήσει, που σημειωτέον απέφερε στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο κέρδη 25 εκατομμυρίων ευρώ, δεν ήταν άδοξη αλλά υπαγορεύτηκε από συγκεκριμένους επενδυτικούς κύκλους, που εν τέλει άντλησαν συμφέρον από την αγορά τους. Καθόσον δε το ενδιαφέρον για την απόκτηση CDS αυξάνεται, και τούτο λογικώς, βάσει της λειτουργίας τους, όταν η επέλευση του ασφαλιστέου κινδύνου, ήτοι η μη αποπληρωμή των ομολόγων στα οποία αφορούν, γίνεται περισσότερο πιθανή, ο εναγόμενος οδηγήθηκε στην άποψη ότι η πώλησή τους, τον Νοέμβριο του 2009, υπαγορεύτηκε από δόλια κίνητρα, και τούτο όταν πληροφορήθηκε ότι ήδη τον χρόνο εκείνο τα προβλήματα της οικονομίας ήταν τέτοια, που ο πρωθυπουργός της χώρας Γεώργιος Παπανδρέου είχε έρθει σε επαφή με τον πρόεδρο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, προκειμένου να λάβει η χώρα οικονομική βοήθεια. Τον ισχυρισμό αυτό διέτύπωσε ο ίδιος ο πρόεδρος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, Ντομνίκ Στρος Καν, σε συνέντευξη που παραχώρησε σε γαλλικό τηλεοπτικό σταθμό και έγινε πλήρως γνωστή κατά περιεχόμενο στην Ελλάδα στις αρχές Μαΐου 2011, όταν και προβλήθηκε σε ελληνική τηλεοπτική εκπομπή. Στις 13-5-2011 και υπό το προαναφερθέν πλαίσιο, ο εναγόμενος σε ομιλία του στη Βουλή σε συζήτηση για την ειδική ημερήσια διάταξη επί του κατατεθέντος πορίσματος της εξεταστικής επιτροπής για την διερεύνηση της υπόθεσης SIEMENS, με αφορμή τη δήλωση του τότε Υπουργού Επικρατείας Χαράλαμπου Παμπούκη «...Προσωπικά στοιχήματα εγώ δεν βάζω. Δεν παίζω σε πολιτικά CDS. Δεν με ενδιαφέρει αυτό. Θα τους βρούμε ή όχι...», δήλωσε «...Είναι η στιγμή που δεν πρέπει να μιλήσουμε μόνο, όπως υπονόησε ο κ. Παμπούκης, για τα πολιτικά CDS που εκείνος δεν παίζει, αλλά και για τα οικονομικά CDS, γιατί κάποια οικονομικά CDS λήγουν στις 22 Μαΐου. Ποιοι τα πήραν τα CDS; Ποιοι τα πούλησαν; Πού τα πούλησαν; Ποιος είναι από πίσω; Ποιος θα εισπράξει τα 27 δισεκατομμύρια δολάρια στις 22 Μαΐου; Αν δεν θέλουν να τα πούμε εμείς, ας τα βγάλουν οι ίδιοι, γιατί αυτά δεν κρύβονται, όπως έκρυβαν επί τόσα χρόνια το τι συνέβη με τις προγραμματικές συμβάσεις τα χρόνια 1996,1997,1998». Ως έμπειρος βουλευτής με μακρά θητεία στο ελληνικό Κοινοβούλιο και σε εξεταστικές επιτροπές

για τη διερεύνηση σκανδάλων, ο εναγόμενος για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ανακίνησε το θέμα της αγοραπωλησίας των CDS, θέτοντας κρίσιμα ερωτήματα σε σχέση με τους τελικούς αποδέκτες αυτών, δεδομένου ότι υπήρχε ζήτημα προς διερεύνηση, στη δήλωσή του όμως αυτή δεν αναφέρθηκε ονομαστικά σε πιθανούς αποδέκτες, ούτε επικαλέστηκε στοιχεία γι' αυτούς. Εν συνεχεία, στις 18-5-2011, ο εναγόμενος σε τηλεοπτική του συνέντευξη αποκάλυψε τον τότε Πρωθυπουργό της χώρας Γεώργιο Παπανδρέου ως «έμμισθο broker των διεθνών τοκογλύφων», ήτοι μεσάζοντα επ' αμοιβή. Η δήλωση του αυτή συντάραξε τόσο το Κοινοβούλιο όσο και τα ΜΜΕ και αποτέλεσε αφορμή για τη ραδιοφωνική συνέντευξη, που έδωσε την επομένη ημέρα 19-5-2011 στην εκπομπή του δημοσιογράφου Νίκου Χατζηνικολάου στον REAL FM, όπου κλήθηκε να δώσει εξηγήσεις για την δήλωσή του αυτή και να δώσει τα στοιχεία που την τεκμηριώνουν. ένεκα της ιδιαίτερης σοβαρότητάς της, αφού ουσιαστικά κατήγγειλε τον Πρωθυπουργό της χώρας. Στην εν λόγω συνέντευξη και στην προσπάθεια του ο εναγόμενος να δικαιολογήσει και να τεκμηριώσει την δήλωσή του αυτή, ισχυρίστηκε μεταξύ άλλων ότι «...Και τα στοιχεία θα σας τα δώσω, τα πρώτα στοιχεία, τα οποία έχω συλλέξει, διότι υπάρχει μια πληθώρα στοιχείων που αποδεικνύουν ότι ο Πρωθυπουργός λειτούργησε ως έμμισθος broker των διεθνών τοκογλύφων.....Ακούστε λοιπόν, τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 2009, όπου φέρεται να λέει ο ίδιος ο φυλακισμένος για βιασμό Στρος Κάν ότι είχε ήδη συμφωνήσει με την κυβέρνηση την προσφυγή στο ΔΝΤ και επειδή είχε συζήτηση, όπως έβγαλε τη συζήτηση ο κ. Λαζόπουλος στην εκπομπή του ...εκείνη την εποχή πουλήθηκε από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ένα ασφάλιστρο κινδύνου αξίας 1,3 δισεκατομμυρίων δολαρίων.....ακούστε λοιπόν, αυτό πουλήθηκε και σήμερα η αξία του με τη διαφορά των 305 που είχαν τότε τα spread με τα 1500 που έχουν σήμερα, η αξία του είναι σήμερα 16 δις και σε περίπτωση που έχουμε credit event δηλαδή κάποιο κούρεμα. το οποίο ήδη συζητείται ή default δηλαδή πτώχευση πάει μέχρι τα 60 δις. Το θέμα είναι σε ποιους πουλήθηκε. Εάν λοιπόν πράγματι, είτε σε αυτούς που φέρεται ότι πουλήθηκε, δηλαδή σε εταιρεία στην οποία συμμετέχουν παλιοί συνέταιροι του αδελφού του Πρωθυπουργού, και αναφέρομαι στον κ. Figueres τον πρώην Πρόεδρο της Κόστα Ρίκα σε συγκεκριμένη εταιρεία της Ελβετίας....» Στη συνέχεια ο δημοσιογράφος προκαλεί τον εναγόμενο λέγοντας του «...Αυτά πρώτα τα αποδεικνύεις και μετά τα λές,....Είναι πολύ βαριά, κύριε βουλευτά, μιλάτε για τον Πρωθυπουργό της χώρας! Είναι πολύ βαριά αυτά που λέτε.» Ο εναγόμενος καλούμενος να αποδείξει τους βαρύτατους για τον Πρωθυπουργό της χώρας ισχυρισμούς του και για να γίνει πιο πειστικός απαντά: «Σας απαντώ λοιπόν ότι εδώ

Κυριότητα
Η συζήτηση

MD

11
10
B

έχουμε την πώληση ενός CDS, το οποίο ποντάρουν στην πτώχευση της χώρας σε μία εταιρεία που λέγεται IJ PARTNERS. Στην εταιρεία IJ PARTNERS υπάρχουν ως μέτοχοι και διαχειριστές Έλληνες, Έλληνες οι οποίοι βρίσκονταν σε θέσεις κλειδιά και οι οποίοι είχαν εμπλακεί παλαιότερα σε σκάνδαλα. Ο πρόεδρος της εταιρείας ήταν εκείνος που έστησε το καλαμπόκι την εποχή που βαπτίστηκε το Γιουγκοσλάβικο, Ελληνικό καλαμπόκι. Ο δεύτερος είναι ο πρώην Πρόεδρος της Κόστα Ρίκα ο οποίος είχε εμπλακεί σε σκάνδαλο στη χώρα του με την εταιρεία ALCATEL. Διευθύντρια Γενική Διευθύντρια της εταιρείας είναι η κα Μιράντα Ξαφά, μέλος του ΔΝΤ ». Και συνεχίζει λέγοντας «...όλα θα σας τα ξεμπερδέψω...αγοραστής φέρεται σε ένα μέρος να είναι εταιρεία, όπου εμπλέκονται πρόσωπα που βρίσκονται στο στενό περιβάλλον του Πρωθυπουργού, κι αν όχι του Πρωθυπουργού, επειδή ήταν συμμαθητής του δεν μπορεί να τον κατηγορήσει κανείς γι' αυτό, που μαζί με τον αδελφό του Πρωθυπουργού συμμετέχουν σε κοινές μη κυβερνητικές οργανώσεις αλλά και σε εταιρείες ανάπτυξης της λεγόμενης Πράσινης ενέργειας...» Ακολουθώντας ο δημοσιογράφος του επισημαίνει «...Είπα ότι ήταν λάθος αυτό που κάνατε εχθές και το επαναλαμβάνω και τώρα μπροστά σας. Αν έχετε στοιχεία για τον Πρωθυπουργό, εάν αυτά που λέτε αποδεικνύουν ότι ο Πρωθυπουργός είναι broker, το κόμμα σας πρέπει να κινηθεί επίσημα στη Βουλή, όχι στα κανάλια!...Είναι πολύ σοβαρό να βγαίνετε και να λέτε στα κανάλια ότι ο Πρωθυπουργός είναι broker. Εγώ δεν ξέρω, μπορεί να έχετε στοιχεία, αλλά αν έχετε στοιχεία, έχετε επιλέξει το λάθος δρόμο κύριε Καμμένο, αυτό λέω!» Στη συνέχεια ο εναγόμενος παραδέχεται ότι «...το κόμμα μου ακόμα δεν το έχω ενημερώσει πλήρως διότι...» και στις επίμονες επισημάνσεις του δημοσιογράφου ότι αυτά που λέει είναι πολύ βαριά και πρέπει να τα αποδείξει δηλώνει «...κάποιος κερδίζει 26 δισεκατομμύρια δολάρια κύριε Χατζηνικολάου. Και αυτοί που κερδίζουν 26 δισεκατομμύρια δολάρια, κάποιος από αυτούς φέρεται να είναι πρόσωπα που εμπλέκονται στην ελληνική πολιτική σκηνή». Ο δημοσιογράφος για πολλοστή φορά τον προκαλεί λέγοντάς του ότι αυτό πρέπει να το αποδείξει και ο εναγόμενος για να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς του δηλώνει «Σας λέω λοιπόν ότι εγώ ομιλώ για την εταιρεία IJ PARTNERS, είναι μέσα στο διαδίκτυο κατεβάστε να δείτε ποιοι είναι οι πρωταγωνιστές. Θα δείτε ότι προϊστάμενος είναι ο εμπλεκόμενος με το Γιουγκοσλαβικό καλαμπόκι, στέλεχος του ΠΑΣΟΚ και συμμαθητής του Πρωθυπουργού, ...ο δεύτερος είναι ο κύριος Figueres, ο δεύτερος πρόεδρος της Κόστα Ρίκα ο οποίος ήταν, είναι στη μη κυβερνητική οργάνωση I4SENSE του κυρίου

Αντρίκου Παπανδρέου ο οποίος κατηγορήθηκε στη χώρα του...Μαργέλλος, ήταν αυτός ο οποίος συμμετείχε στους νέους επιχειρηματίες που στήριξαν τότε τον κ.Γιώργο Παπανδρέου και στην αρχή αλλά και μετά...με τις περίφημες συναντήσεις όπως θυμάστε των επιχειρηματιών και το καλοκαίρι του 2009...είναι και άλλοι Έλληνες, ...και είναι και ένα σωρό πρόσωπα τα οποία αν είχαν εσωτερική ενημέρωση την ώρα που δεν είχαν τα κόμματα, τότε ναι επιμένω στο ότι λειτούργησε ο Πρωθυπουργός τότε». Ο δημοσιογράφος τον διακόπτει λέγοντας «Ναι αλλά άκουσα πολλά αν» Και ο εναγόμενος απαντά « ως broker, όχι δεν υπάρχουν αν» και ακολούθησε ο εξής διάλογος :Δημοσιογράφος: «Είπατε «αν είχαν εσωτερική ενημέρωση». Αυτό είναι το θέμα. Είχαν;» Εναγόμενος : «Εάν λέει αλήθεια ο Στρος Καν ότι είχε συνομιλίες με τον κ. Παπανδρέου το Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο, ήταν εσωτερική ενημέρωση.» Δημοσιογράφος: «Πως είστε τόσο βέβαιος γι'αυτό;» Εναγόμενος: «Ε, πως είμαι;» Δημοσιογράφος: «Αυτό θα κληθείτε να το αποδείξετε όταν μιλάτε για κέρδη. Έτσι είναι κύριε Βουλευτά.» Στη συνέχεια ο εναγόμενος αναφέρει ότι «...Και από άλλες εταιρείες από τη JP Morgan, από τη Morgan Stanley έχουν αγοράσει αυτά τα CDS...»και εν συνεχεία παραδέχεται ότι «Με αυτά όλα, με αναγκάσατε να σας δώσω κάποια στοιχεία που δεν τα είπα μέσα στη Βουλή». Και συνεχίζει «...όταν λοιπόν κάποιοι τζογαδόροι οικονομάνε 25 δισεκατομμύρια και επιτρέπεται πώληση των ασφαλιστρων κινδύνου την ώρα που ο Πρωθυπουργός μιλάει με το ΔΝΤ και το κρύβει από τα κόμματα, είναι θέμα πάρα πολύ σοβαρό. Και ιδίως όταν αυτοί που αγοράζουν έχουν σχέσεις και επιχειρηματικές και φιλικές και άλλες με το περιβάλλον του ίδιου του Πρωθυπουργού...και να δούμε ποιοι άλλοι έχουν αγοράσει, ποιοι άλλοι έχουν ποντάρει στην καταστροφή της χώρας;» Οι δηλώσεις του εναγομένου σχετικά με το ρόλο του Πρωθυπουργού ως έμμισθου broker και της ενάγουσας εταιρείας ως τελικής αποδέκτριας ενός μέρους των επίμαχων CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου λόγω των σχέσεων των στελεχών της με το περιβάλλον του Πρωθυπουργού και της ενημέρωσης που μπορεί να είχαν εξ αυτών για την κακή πορεία της οικονομίας της χώρας, πήραν μεγάλες διαστάσεις και πυροδότησαν ακόμα περισσότερο το ήδη έντονο ενδιαφέρον της Βουλής και του τύπου για την βασιμότητα των καταγγελιών του εναγομένου, που πλέον είχε αναφερθεί όχι γενικά και αόριστα, όπως στη Βουλή στις 13-5-2011, αλλά συγκεκριμένα, με ονόματα και διευθύνσεις όπως αναφέρει στην εν λόγω συνέντευξή του. Την ίδια ημέρα, λίγο μετά την επίδικη ραδιοφωνική συνέντευξη του εναγομένου, ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ Γεώργιος Καρατζαφέρης λαμβάνοντας σχετική ενημέρωση από δημοσιογραφικές πηγές, ζήτησε εξηγήσεις από τον εναγόμενο, να αιτιολογήσει τις δηλώσεις του μιλώντας από το

επιτηθεμια
πειρηματια

Π

10

10

βήμα της Βουλής. Ο εναγόμενος πήρε το λόγο επί προσωπικού και δήλωσε από το βήμα της Βουλής (καίτοι οι εν λόγω δηλώσεις του μετά τον περιορισμό του αιτήματος της αγωγής δεν αποτελούν αντικείμενο αυτής) : «..Και επειδή αναφέρθηκα πράγματι στο ότι ο Πρωθυπουργός λειτουργεί ως «έμμισθος broker» των διεθνών τοκογλόφων, οφείλω να δώσω δημόσια εξήγηση. Αναφέρομαι στο ασφάλιστρο κινδύνου, στο CDS το οποίο αγόρασε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο την άνοιξη και το καλοκαίρι του 2009 και το οποίο πουλήθηκε από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο τον Δεκέμβριο του 2009 αξίας 1,3 δις δολαρίων, όταν τα spreads ήταν στις 305 μονάδες με κέρδος του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου 40 εκατομμυρίων....Από έρευνα την οποία διεξήγαγα κατέληξα ότι μέρος αυτών των CDS που σήμερα αποτιμώνται περίπου στα 16 δις ευρώ, έως 27 δις ευρώ ανάλογα με τα spreads, πέρασαν και πήγαν στα χέρια της εταιρείας IJ PARTNERS». Στη συνέχεια επαναλαμβάνει όλα τα στοιχεία που προανέφερε στην επίμαχη ραδιοφωνική συνέντευξη σε σχέση με την εμπλοκή των στελεχών της εν λόγω εταιρείας με σκάνδαλα στο παρελθόν αλλά και τις σχέσεις τους με το περιβάλλον του Πρωθυπουργού και δηλώνει ότι, στον κύριο Χατζηνικολάου, επειδή πήρε διάσταση το θέμα απάντησε με συγκεκριμένα στοιχεία της εταιρείας (της ενάγουσας εννοεί) και ότι έχει αναρτήσει στο διαδίκτυο όλα τα έγγραφα που φαίνεται η σχέση των εμπλεκομένων. Ακολούθησε την ίδια ημέρα (19-5-2011) η διάψευση των ισχυρισμών του εναγομένου από την ενάγουσα εταιρεία, με δελτίο τύπου που εξέδωσε αυτή, δηλώνοντας ότι ουδέποτε είχε αγοράσει CDS επί ελληνικών ομολόγων του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου ή άλλου πιστωτικού ιδρύματος, ή είχε οποιαδήποτε συναλλαγή επί CDS επί ελληνικών ομολόγων, επισημαίνοντας ότι η ίδια δια του προέδρου της είχε συστηματικά επικρίνει τις συναλλαγές επί γυμνών CDS με δηλώσεις στον τύπο, συστήνοντας την αγορά ελληνικών ομολόγων στο επενδυτικό κοινό όπως και έπραξαν και τα στελέχη της. Παρά την εν λόγω διάψευση των ισχυρισμών του εναγομένου από την ενάγουσα, η οποία έλαβε δημοσιότητα και στην οποία αναφέρθηκε την επομένη ημέρα στην εκπομπή του ο δημοσιογράφος Νίκος Χατζηνικολάου σε σχέση με τα όσα είχε δηλώσει ο εναγόμενος σε αυτόν την προηγούμενη ημέρα (βλ. την απομαγνητοφώνηση της εκπομπής του στον real fm της 20-5-2011 που προσκομίζει με επίκληση η ενάγουσα), ο εναγόμενος το βράδυ της ίδιας ημέρας 20-5-2011 σε τηλεφωνική του παρέμβαση στον τηλεοπτικό σταθμό KONTRA CHANNEL στην εκπομπή MAKEΛΕΙΟ του δημοσιογράφου Στέφανου Χίου αμφισβητώντας την διάψευση της ενάγουσας, ενέμεινε στους ισχυρισμούς του

περί αγοράς μέρους των CDS του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου από την ενάγουσα εταιρεία δηλώνοντας «Ο πρόεδρος της εταιρείας IJ PARTNERS, ο κύριος Μαργέλλος, ο οποίος ισχυρίζεται ότι δεν έχει αγοράσει CDS, δηλαδή ασφάλιστρα κινδύνου από το Ταχυδρομικό Ταμειυτήριο, αυτά που πουλήθηκαν με 1,3 δις και έχουν φτάσει σήμερα 26 δις και που πιθανόν αύριο να είναι στα 60 δις, αυτά τα χρήματα, αυτή η συναλλαγή έγινε μέσω ενός διεθνούς οργανισμού του ISDA, δηλαδή η δευτερογενής λεγόμενη αγορά, για να μπορέσει να αγοράσει κανείς CDS πρέπει να περάσει από έναν διεθνή οργανισμό και η ερώτηση είναι :έχει κωδικό στον ISDA η IJ PARTNERS;έχει κωδικό ο κ. Μαργέλλος; έχουν κωδικό οι υπόλοιποι μέτοχοι;» Στην ερώτηση του δημοσιογράφου Στέφανου Χίου : «Έχει;» Ο εναγόμενος αρχικά απαντά επιφυλακτικά : «Θα το δούμε». Αλλά κατόπιν, ο δημοσιογράφος τον προκαλεί λέγοντάς του: «Εγώ ξέρω ότι έχει» και αμέσως ο εναγόμενος απαντά: «Κι εγώ ξέρω ότι έχει, αλλά το θέμα δεν είναι να βγάλουμε μία μόνο συναλλαγή, το θέμα είναι να βγάλουμε ποιοι από πίσω από τη χώρα μας την πατρίδα μας επιχειρηματίες και άλλοι ποντάρανε και ποντάρουν και έχουν να εισπράξουν, να πάνε ταμείο από την κατάρρευση της χώρας και ποιοι εξυπηρετούν την κατάρρευση της χώρας ...Εγώ λοιπόν δεν θα τους κάνω τη χάρη να τους δώσω τη συναλλαγή τη συγκεκριμένη.» Και συνεχίζει όταν ερωτάται για τα στοιχεία που έχει, λέγοντας: «...Μου λέγανε σήμερα ότι το κόμμα ζητάει στοιχεία. Να σας πω κάτι, ουδείς μου ζήτησε στοιχεία εμένα μέχρι τώρα...εγώ αυτό που έκανα είναι ό,τι στοιχεία έχω να τα βγάλω στο διαδίκτυο». Στη συνέχεια αναφέρει «Ποιος τα πήρε, το ερώτημα είναι ποιός τα πήρε; Δεν τα πήρε ο Μαργέλλος με το καλαμπόκι; Έτσι λένε. Ποιος τα πήρε, ν' ανοίξει λοιπόν ποιος τα πήρε, να γίνει εισαγγελική έρευνα, να δούμε ποιοι ποντάρανε ρε παιδιά.... Ας ανοίξει λοιπόν η δευτερογενής αγορά, ο ISDA εκεί δηλαδή που διαπραγματεύονται τα CDS και να μας πούνε ποιοι αγόρασαν τα CDS από το Ταχυδρομικό Ταμειυτήριο». Σε ερώτηση του δημοσιογράφου Ιωάννη Δαραβίγκα, αν ξέρει ποιοι τα αγόρασαν ο εναγόμενος απαντά: «Εγώ ξέρω αλλά δεν τους ξέρω όλους» και στη συνέχεια κλείνοντας την τηλεφωνική του παρέμβαση αναφέρει: «Να φάνε τον Καμμένο, νεκρός ή ζωντανός ο Καμμένος έχει τα στοιχεία αυτά, τα οποία τα έχουν και 100.000 άνθρωποι....ρε παιδιά, που δεν έχω δίκιο; Είναι δεδομένο ότι τα λεφτά αυτά υπάρχουν, ότι τα λεφτά κάποιοι τα εισπράττουν. Αν δεν είναι ο καλαμπόκης να δούμε ποιοι άλλοι είναι, εγώ ξέρω ότι είναι ο καλαμπόκης.» Ο Στέφανος Χίος διευκρινίζει παρεμβαίνοντας: «Για τον κύριο Μαργέλλο μιλάμε» και ο εναγόμενος του το επιβεβαιώνει λέγοντας : «Για αυτόν που ξέρεις.» Από τις προαναφερθείσες συνεντεύξεις του εναγομένου στον ραδιοφωνικό σταθμό REAL FM και στον τηλεοπτικό σταθμό kontra Channel η δήλωσή του ότι

κυρήθικ
H τηλεγράμια

μέρος των CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου που πωλήθηκαν το Δεκέμβριο του 2009 αγοράστηκε από την ενάγουσα εταιρεία IJ PARTNERS δεν αποδείχθηκε αληθής αλλά ψευδής, καθώς ο εναγόμενος δεν ανταποκρίθηκε στο βάρος αποδείξεως του εν λόγω ισχυρισμού του, ο οποίος είναι και ο κρίσιμος, καθόσον επί συκοφαντικής δυσφήμισης δεν δύναται να αναμένεται από τον θιγόμενο να αποδείξει ότι τα όσα του καταμαρτυρούνται δεν είναι αληθή. Το γεγονός ότι ουδεμία συναλλαγή της ενάγουσας σε CDS επί ελληνικών ομολόγων προσκομίζει με επίκληση και ουδένα κωδικό αυτής στον ISDA, αποδεικνύει το ψευδές της καταγγελίας -δήλωσής του. Το ψευδές του προαναφερόμενου ισχυρισμού του εναγομένου προκύπτει επίσης από το από 16-5-2013 έγγραφο του πιστωτικού ιδρύματος Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, στο οποίο αναφέρεται ότι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ουδεμία συναλλαγή (αγοραπωλησία) σε CDS επί ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου είχε με την ενάγουσα εταιρεία IJ PARTNERS SA είτε κατά το 2009 οπότε και μόνο το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο πραγματοποίησε αγορές και πωλήσεις σε CDS επί ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, είτε οποτεδήποτε άλλοτε. Όλες οι θέσεις του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου σε CDS αγοράσθηκαν και πωλήθηκαν κατά το 2009 με αντισυμβαλλόμενες τις διεθνείς επενδυτικές τράπεζες :Merrill Lynch Capital Services Inc, Goldman Sachs International , Bank of America N.A , UBS Limited, Societe General, Barclays Bank PLC, Deutsche Bank AG, Royal Bank of Scotland PLC, Natixis, Nomura International plc, και Credit Suisse AG. με τις οποίες το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο είχε καταρτίσει αντίστοιχες συμβάσεις πλαίσιο (ISDA Master Agreements). Ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι θεωρούσε τα περιστατικά που ανέφερε ως αληθή, διότι είχαν περιέλθει σε γνώση του από πληροφορίες τραπεζικών κύκλων, από καταγγελίες προς αυτόν και από έρευνα δική του. Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι ενεργούσε με πεποίθηση αληθείας, πέραν της εγγενούς αοριστίας του, αποδεικνύεται και αβάσιμος κατ' ουσίαν. Αν και ο εναγόμενος επανειλημμένα στις επίμαχες δηλώσεις του μίλησε για στοιχεία, τα οποία έχει και τα οποία ο ίδιος είχε αναρτήσει στο διαδίκτυο και τα οποία αποδεικνύουν την βασιμότητα της καταγγελίας του, εντούτοις ουδέν αποδεικτικό στοιχείο επικαλείται και προσκομίζει που να αποδεικνύει και μάλιστα σε χρόνο προγενέστερο των επίμαχων δηλώσεών του ότι πράγματι η ενάγουσα εταιρεία είχε προβεί σε αγορά μέρους των CDS επί ελληνικών ομολόγων του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, ώστε να καρπωθεί την αυξημένη αξία τους λόγω της επικείμενης προσφυγής της χώρας στο μηχανισμό στήριξης από την Ε.Ε την Ε.Κ.Τ και το ΔΝΤ, ικανό να του δημιουργήσει

πεποίθηση για την αλήθεια και τη βασιμότητα των ισχυρισμών του. Συγκεκριμένα αναφέρει κατά τα προαναφερόμενα «Κι εγώ ξέρω ότι έχει (κωδικό ISDA), αλλά το θέμα δεν είναι να βγάλουμε μία μόνο συναλλαγή, ...Εγώ λοιπόν δεν θα τους κάνω τη χάρη να τους δώσω τη συναλλαγή τη συγκεκριμένη.» Ωστόσο, αν σήμερα εμφανίζε αυτήν τη συναλλαγή, για την οποία κάνει λόγο στην επίδικη συνέντευξη, θα μπορούσε ευχερώς να αντικρούσει την κρινόμενη αγωγή, αποδεικνύοντας την αλήθεια της καταγγελίας του. Εξάλλου, ούτε και ο ίδιος σήμερα ισχυρίζεται ότι η καταγγελία του για την ενάγουσα εταιρεία ήταν αληθής, αλλά περιορίζεται στο να επισημάνει ότι διατήρησε επιφυλάξεις κατά την εκφορά του λόγου του. Μάλιστα, λίγο μετά τις επίμαχες δηλώσεις του άρχισε να θεωρεί αποδέκτρια των CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου όχι πα την ενάγουσα, αλλά την εταιρεία «Unigestion SA», σε επιτροπή στρατηγικού σχεδιασμού της οποίας συμμετείχε ο καθηγητής Αντρίκος Παπαυδρέου, αδελφός του πρώην Πρωθυπουργού, στις δραστηριότητες της οποίας και επικέντρωσε τις έρευνές του. Ωστόσο, στις επίμαχες δηλώσεις του ανέφερε ότι κατόπιν έρευνας που διεξήγαγε και με βάση τα στοιχεία που διέθετε είχε καταλήξει στο ότι μέρος των CDS επί ελληνικών ομολόγων του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου είχαν τελική αποδέκτρια την ενάγουσα εταιρεία γι' αυτό, και αν και πράγματι σε κάποια σημεία κατά την εκφορά του λόγου του χρησιμοποιεί τις εκφράσεις «φέρεται ότι πουλήθηκε», «αγοραστής φέρεται να είναι», «αν είχαν εσωτερική ενημέρωση», οι όποιες επιφυλάξεις του αναιρούνται από συγκεκριμένες αποστροφές του λόγου του, όπου μιλάει με βεβαιότητα και χωρίς ενδοιασμούς, και παρουσιάζει ως δεδομένη την επίμαχη αγορά των CDS από την ενάγουσα, όπως στα εξής σημεία: α) από τη συνέντευξη στον real fm. 1) «Σας απαντώ λοιπόν ότι εδώ έχουμε την πώληση ενός CDS, το οποίο ποντάρουν στην πτώχευση της χώρας σε μία εταιρεία που λέγεται IJ PARTNERS. Στην εταιρεία IJ PARTNERS υπάρχουν ως μέτοχοι και διαχειριστές Έλληνες, Έλληνες οι οποίοι βρίσκονταν σε θέσεις κλειδιά και οι οποίοι είχαν εμπλακεί παλαιότερα σε σκάνδαλα. Ο πρόεδρος της εταιρείας ήταν εκείνος που έστησε το καλαμπόκι την εποχή που βαπτίστηκε το Γιουγκοσλάβικο, Ελληνικό καλαμπόκι. Ο δεύτερος είναι ο πρώην Πρόεδρος της Κόστα Ρίκα ο οποίος είχε εμπλακεί σε σκάνδαλο στη χώρα του με την εταιρεία ALCATEL. Διευθύντρια Γενική Διευθύντρια της εταιρείας είναι η κα Μιράντα Ξαφά, μέλος του ΔΝΤ». 2) «Σας λέω λοιπόν ότι εγώ ομιλώ για την εταιρεία IJ PARTNERS, είναι μέσα στο διαδίκτυο κατεβάστε να δείτε ποιοι είναι οι πρωταγωνιστές. Θα δείτε ότι προϊστάμενος είναι ο εμπλεκόμενος με το Γιουγκοσλαβικό καλαμπόκι, στέλεχος του ΠΑΣΟΚ και συμμαθητής του Πρωθυπουργού, ...ο δεύτερος είναι ο κύριος Figueres, ο δεύτερος πρόεδρος της

απορησικη
+ περιληψια
[Signature]

[Signature]

Κόστα Ρίκα ο οποίος ήταν, είναι στη μη κυβερνητική οργάνωση I4SENSE του κυρίου Αντρίκου Παπανδρέου ο οποίος κατηγορήθηκε στη χώρα του...3) «Και ιδίως όταν αυτοί που αγοράζουν έχουν σχέσεις και επιχειρηματικές και φιλικές και άλλες με το περιβάλλον του ίδιου του Πρωθυπουργού...και να δούμε ποιοι άλλοι έχουν αγοράσει, ποιοι άλλοι έχουν ποντάρει στην καταστροφή της χώρας;» δημιουργώντας την εντύπωση στον μέσο ακροατή ότι η προαναφερόμενη από τον ίδιο ενάγουσα εταιρεία είναι μία από τις αγοράστριες των CDS, που έχει ποντάρει στην καταστροφή της χώρας. Εξάλλου, τόσο από τις δηλώσεις του κ. Καρατζαφέρη στη Βουλή όσο και από τα δημοσιεύματα στον τύπο και το διαδίκτυο, που ακολούθησαν την επίμαχη δήλωση του εναγομένου, γίνεται αντιληπτό ότι κανείς δεν εξέλαβε την επίμαχη δήλωση του εναγομένου για την αγοραπωλησία CDS από την ενάγουσα εταιρεία, σαν μια υπόθεση ή σαν μια εικασία ή σαν υπαινιγμό, αλλά σαν γεγονός δεδομένο (βλ. την ανάρτηση στην ιστοσελίδα www.olympia.gr της 19-5-2011(μετά τις επίμαχες δηλώσεις του εναγομένου στον real fm) με τίτλο ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ! ΙΔΟΥ ΠΟΙΟΙ ΔΙΑΚΙΝΗΣΑΝ ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΗΤΟ CDS με εκτενή αναφορά στην ενάγουσα εταιρεία και τα στελέχη της, και β)Από την τηλεοπτική του συνέντευξη στο KONTRA CHANNEL και στην εκπομπή Μακελειό του Στέφανου Χίου:1) «...και η ερώτηση είναι: έχει κωδικό στον ISDA η IJ PARTNERS, έχει κωδικό ο κ. Μαργέλλος; έχουν κωδικό οι υπόλοιποι μέτοχοι;» Στην ερώτηση του δημοσιογράφου Στέφανου Χίου : «Έχει;» Ο εναγόμενος αρχικά απαντά επιφυλακτικά: «Θα το δούμε». Αλλά κατόπιν, ο δημοσιογράφος τον προκαλεί λέγοντάς του: «Εγώ ξέρω ότι έχει» και αμέσως ο εναγόμενος απαντά: «Κι εγώ ξέρω ότι έχει, αλλά το θέμα δεν είναι να βγάλουμε μία μόνο συναλλαγή...» δηλώνοντας ξανά βεβαιότητα για τη γνώση του περί ύπαρξης κωδικού της ενάγουσας εταιρείας στον ISDA που σημαίνει ότι δραστηριοποιείται σε αγοραπωλησίες επί CDS, χωρίς όμως να προσκομίζει με επίκληση κάποιο αποδεικτικό στοιχείο, που να επιρρωνύει και να τεκμηριώνει αυτή του τη γνώση, σε χρόνο προγενέστερο αλλά ούτε και μεταγενέστερο των δηλώσεών του, καθώς ως εξαιρετικά έμπειρος βουλευτής που είναι, γνωρίζει, όπως και του επισημάνθηκε πλειστάκις από τον δημοσιογράφο Νίκο Χατζηνικολάου, ότι αυτά είναι πολύ βαριά και «...πρώτα τα αποδεικνύεις και μετά τα λες...». 2) «Είναι δεδομένο ότι τα λεφτά αυτά υπάρχουν, ότι τα λεφτά κάποιοι τα εισπράττουν. Αν δεν είναι ο καλαμπόκης να δούμε ποιοι άλλοι είναι, εγώ ξέρω ότι είναι ο καλαμπόκης.» Ο Στέφανος Χίος διευκρινίζει παρεμβαίνοντας: «Για τον κύριο Μαργέλλο μιλάμε» και ο

εναγόμενος του το επιβεβαιώνει λέγοντας : «Για αυτόν που ξέρεις.», όπου για μία ακόμα φορά επαναλαμβάνει τον ισχυρισμό του ότι η ενάγουσα εταιρεία απέκτησε τα CDS επί ελληνικών ομολόγων του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου με σκοπό την κερδοσκοπία σε βάρος των συμφερόντων της χώρας και μάλιστα χρησιμοποιεί τον περιφρονητικό χαρακτηρισμό ο «καλαμπόκης», για να υπογραμμίσει την εμπλοκή του νομίμου εκπροσώπου της ενάγουσας με σκάνδαλο του παρελθόντος, στο οποίο πράγματι ενεπλάκη, αλλά απαλλάχτηκε με βούλευμα, και συνεπώς ο εν λόγω χαρακτηρισμός γίνεται καθαρά με πρόθεση προσβολής του νομίμου εκπροσώπου της ενάγουσας. Ο εναγόμενος ισχυρίζεται επίσης ότι λόγω της πολυπλοκότητας της διαδικασίας αγοράς και πώλησης CDS, που δεν πραγματοποιούνται σε κάποιου είδους οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά αλλά στα πλαίσια ιδιωτικών συμφωνιών (τις καλούμενες OTC –over the counter), είναι ιδιαίτερα δυσχερής η αποκάλυψη της διαδρομής τους, και επομένως δεν συντρέχει περίπτωση υπαίτιας άγνοιας της αναλήθειας των επίμαχων ισχυρισμών του κατ'άρθρο 920ΑΚ. Ο ισχυρισμός του αυτός δεν κρίνεται πειστικός, διότι η δυσκολία της διακρίβωσης της αδιαφανούς διαδρομής των CDS επιτείνει το δόλο του, ενόψει και της μεγάλης εμπειρίας του, αφού γνώριζε ότι δεν μπορεί να εκθέσει δημόσια τις δικές του υποψίες ή εικασίες ή υποθέσεις, που ήταν αποτέλεσμα των συσχετισμών που έκανε, (ενόψει του χρόνου που πωλήθηκαν τα CDS του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου και των φιλικών σχέσεων των στελεχών της ενάγουσας με το περιβάλλον του τότε Πρωθυπουργού, καθώς ο Θεόδωρος Μαργέλλος είναι συμμαθητής και φίλος του και ο Χοσέ Μαρία Φιγκέρες συμμετέχει στην ΜΚΟ I4SENSE μαζί με τον αδελφό του πρώην Πρωθυπουργού, καθηγητή Αντρίκο Παπανδρέου), ως αληθινά γεγονότα που έλαβαν χώρα με την μεσολάβηση του Πρωθυπουργού της χώρας ως broker, παραδίνοντας σε δημόσια ανυποληψία το δυσφημούμενο πρόσωπο (εν προκειμένω την ενάγουσα εταιρεία), αλλά όφειλε να περιοριστεί στα αληθινά γεγονότα μόνο της αγοραπωλησίας των CDS από το Ταχυδρομικό Ταμειυτήριο το Δεκέμβριο του 2009 και της αυξημένης αξίας τους κατά το χρόνο που έγιναν οι δηλώσεις του σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η χώρα είχε ήδη προσφύγει στο μηχανισμό στήριξης και κάποιοι κέρδισαν πολλά εκατομμύρια εξ αυτής της αγοραπωλησίας. Εξάλλου, και στη μήνυση που είχαν υποβάλλει από τον Απρίλιο του 2010 οι Γεώργιος Νούλας και Κυριάκος Τόμπρας, την οποία επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος, καμία αναφορά δεν γίνεται στην ενάγουσα εταιρεία, αλλά μόνο σε μεγάλους επενδυτικούς και κερδοσκοπικούς αλλοδαπούς χρηματοπιστωτικούς οίκους, και μόνο μετά τις επίδικες δηλώσεις του εναγομένου ζητήθηκε με το από 19-5-2011 συμπληρωματικό υπόμνημά τους προς τον Εισαγγελέα

Κυριότητα
Η Εισαγγελέα

AD

Bill

Bill

Οικονομικού Εγκλήματος η διερεύνηση της καταγγελίας του βουλευτή Πάνου Καμμένου σχετικά με συμβόλαια CDS, που διακίνησε η εταιρεία IJ PARTNERS, ενώ η μηνυτήρια αναφορά της Ντόρας Κρητικοπούλου, την οποία επίσης επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος είναι πολύ μεταγενέστερη των επίμαχων δηλώσεών του (25-3-2012). Το ότι δεν διέθετε στοιχεία που να αποδεικνύουν την επίδικη αγοραπωλησία CDS επί ελληνικών ομολόγων του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου από την ενάγουσα κατά το χρόνο των επίμαχων δηλώσεων προκύπτει και από το γεγονός ότι κατόπιν αυτών των δηλώσεών του και της διάστασης που πήρε η καταγγελία του, υπέβαλε ερώτηση στη Βουλή στις 26-5-2011 και επερωτήσεις με ημερομηνίες 5-8-2011, και 12-10-2011 σε σχέση με αγοραπωλησίες CDS επί ελληνικών ομολόγων και δη του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου, ακολουθώντας την κοινοβουλευτική διαδικασία για την διερεύνηση της υπόθεσης των CDS αναζητώντας στοιχεία για αυτά που είχε ήδη καταγγείλει πρώτα στον τύπο και το διαδίκτυο, ενώ το ορθό ήταν να ακολουθήσει εξ αρχής την κοινοβουλευτική διαδικασία. Είναι γεγονός ότι στις ερωτήσεις αυτές ουδέποτε έλαβε απάντηση ο εναγόμενος από τον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών, ωστόσο αυτό δεν αναιρεί το ψεύδος του ισχυρισμού του στο χρόνο που έγιναν οι επίμαχες δηλώσεις του για την ενάγουσα. Αν είχε πράγματι κάνει έρευνα ο εναγόμενος θα είχε διαπιστώσει ότι ο διευθύνων σύμβουλος της ενάγουσας Θεόδωρος Μαργέλλος είχε ήδη από το έτος 2010 ταχθεί κατά των γυμνών CDS που εξυπηρετούσαν την υποτιμητική κερδοσκοπία (short -selling) (βλ. τα από 4-3-2010 και 10-3-2010 άρθρα του Θεόδωρου Μαργέλλου στους Financial Times και από 28-2-2010 στην εφημερίδα FREE SUNDAY, την από 7-12-2010 συνέντευξή του στο γαλλικό κανάλι ARTE), ενώ και ο ίδιος έχει επενδύσει σε ομόλογα του ελληνικού Δημοσίου αξίας 15,5 εκατομμυρίων ευρώ (βλ. τα σχετικά 18-23 πινάκια αγοράς Ομολόγων Ελληνικού Δημοσίου που προσκομίζει με επίκληση η ενάγουσα). Ο εναγόμενος δεν προσκομίζει με επίκληση ούτε καν το δημοσίευμα του Blog που κατά τους ισχυρισμούς του αναφερόταν στην ενάγουσα εταιρεία σε χρόνο προγενέστερο των επίδικων δηλώσεών του και αποτέλεσε την αφορμή για την έρευνά του μετά την συνάντησή του με τον συνεργάτη του σημερινού Πρωθυπουργού και Υπουργό Επικρατείας Δ. Σταμάτη. Εξάλλου, από τα πρακτικά της Βουλής της 29-11-2012, όπου γίνεται αναφορά στο θέμα των CDS ο εναγόμενος αναφέρεται κυρίως στην εταιρεία UNIGESTION λέγοντας «Και αρχίζουμε λοιπόν να βλέπουμε τις εταιρείες που τα αγόρασαν. Εταιρεία πρώτη και κύρια. Εταιρεία UNIGESTION...και ξεκινώ έρευνα

για τη εταιρεία αυτή, την εταιρεία UNIGESTION...με έρευνα που ξεκινάω να κάνω κατ'εντολή της ΝΔ ανακαλύπτω ότι στέλεχος της UNIGESTION... αλλά αναφέρεται και στην ενάγουσα ως εταιρεία που του είχε «δώσει» ο Δ. Σταμάτης για να κάνει έρευνα, όμως ο τελευταίος που αναφέρεται «στην εταιρεία που είπατε» σε σχέση με δημοσίευμα σε blog, δεν την κατονομάζει, και ο εναγόμενος είχε ήδη αναφερθεί σε δύο εταιρείες UNIGESTION και IJ PARTNERS και στην M.K.O I4SENSE χωρίς να είναι ξεκάθαρο ποια εννοούσε ο Δ. Σταμάτης. Εξάλλου από το 2011, που η επίμαχη καταγγελία του εναγομένου για την ενάγουσα συσχετίστηκε στην ποινική δικογραφία για την ως άνω μήνυση για τα CDS, η οποία βρίσκεται ακόμα στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης, αν υπήρχαν στοιχεία θα είχαν ασκηθεί διώξεις, κάτι που ακόμα δεν έχει γίνει, ενώ κατά τον εναγόμενο διερευνάται, αν η ενάγουσα ενθάρρυνε τους πελάτες της να προβούν σε αγοραπωλησίες CDS, αν και ο εναγόμενος δεν δήλωσε αυτό δημόσια, αλλά ότι η ίδια αγόρασε μέρος των CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Η γνώση του ψεύδους του κρίσιμου ισχυρισμού του ότι η ενάγουσα εταιρεία ήταν μία από τους τελικούς αποδέκτες των CDS του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, έχοντας εσωτερική πληροφόρηση από το περιβάλλον του Πρωθυπουργού για την επικείμενη είσοδο της χώρας στον μηχανισμό στήριξης και την κακή πορεία της οικονομίας, ώστε να κερδοσκοπήσει σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος από την πιθανή χρεοκοπία της χώρας, είναι αυταπόδεικτη, δεδομένου ότι ο εναγόμενος, όταν προέβη στις επίμαχες δηλώσεις στον τύπο, κανένα στοιχείο δεν διέθετε σχετικά με τέτοια αγοραπωλησία, και ψευδώς ανέφερε ότι δήθεν είχε τα στοιχεία της συναλλαγής και ήξερε ότι η ενάγουσα είχε κωδικό στον ISDA αλλά είπε «δεν θα κάνει τη χάρη να τη δώσει» γιατί, αν πράγματι την είχε, θα την έδινε για να αποδείξει την αλήθεια των καταγγελιών του, όπως επανειλημμένα τότε του ζητήθηκε και από το δημοσιογράφο Νίκο Χατζηνικολάου, αλλά και από το κόμμα του, που κράτησε αποστάσεις από τις δηλώσεις του και του επισήμανε ότι έχει υποχρέωση να αποδείξει τα όσα κατήγγειλε. Ο εναγόμενος ισχυρίζεται επίσης ότι ενήργησε σε εκπλήρωση του νόμιμου καθήκοντός του ως βουλευτή και για την διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον για την ενημέρωση του ελληνικού λαού και συνεπώς αίρεται ο άδικος χαρακτήρας της πράξης του, κατ'άρθρο 367 παρ 1γ ΠΚ. Η ένσταση αυτή περί εκπλήρωσης νόμιμου καθήκοντος και δικαιολογημένου ενδιαφέροντος αλυσιτελώς προβάλλεται, και είναι απορριπτέα, αφού αυτή δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση της συκοφαντικής δυσφήμισης κατά τη βασίμη αντένσταση του άρθρου 367 παρ.2α ΠΚ, που παραδεκτά πρότεινε η ενάγουσα με προφορική δήλωση στο ακροατήριο και με τις προτάσεις της. Τέλος, ο εναγόμενος

κυριόδικε
τσαμπηγια

μ

12

ισχυρίζεται ότι η άσκηση της κρινόμενης αγωγής από την ενάγουσα αποτελεί κατάχρηση δικαιώματος, καθόσον αφενός αντίστοιχη αγωγή έχουν ασκήσει και τα στελέχη της με βάση τα ίδια πραγματικά περιστατικά, και αφετέρου επειδή οι δηλώσεις του είχαν αμιγώς πολιτικό χαρακτήρα βασισμένες σε επίσημη ενημέρωσή του από αρμόδιες αρχές. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, διότι τα περιστατικά που επικαλείται ο εναγόμενος και αληθή υποτιθέμενα δεν συνιστούν κατάχρηση με την έννοια του άρθρου 281 ΑΚ, καθόσον η έγερση αγωγής από τα στελέχη της ενάγουσας ατομικά, δεν στερεί το δικαίωμα στην ενάγουσα ως νομικό πρόσωπο να επιδιώξει την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη αυτή εξαιτίας της επικαλούμενης αδικοπρακτικής συμπεριφοράς του εναγομένου, και επιπλέον η πραγματοποίηση δηλώσεων από βουλευτή έστω και κατόπιν προηγούμενης πληροφόρησής του από πηγές που ο ίδιος θεωρεί αξιόπιστες δεν αποκλείει αυτομάτως την πιθανότητα διάπραξης μέσω των δηλώσεών του αυτών των αδικημάτων της συκοφαντικής ή της απλής δυσφήμισης ή της εξύβρισης. Επομένως, και σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ο εναγόμενος κατέθεσε ψευδές περιστατικό ως γεγονός, και μάλιστα επαναλαμβανόμενα, εν γνώσει του ψεύδους, έστω κι αν σε κάποια σημεία της εκφοράς του λόγου του χρησιμοποίησε ενδοιαστικές εκφράσεις, αφού σε κάποια άλλα ήταν κατηγορηματικός κατά τα αναλυτικώς προαναφερόμενα, και μάλιστα ενέμεινε στους ως άνω ισχυρισμούς του παρά τη διάψευση τους από την ενάγουσα, διότι η ανακοίνωση ενώπιον τρίτου για κάποιον άλλο γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή και την υπόληψή του μπορεί να γίνει και υπό τον τύπο υποψίας ή υπαιτιγμού ή με τη θέση ερωτήματος ή ευθέως ως συμπέρασμα από ορισμένα στοιχεία τα οποία ο ανακοινώνων γνωρίζει ή διατείνεται ότι γνωρίζει ή με εκφράσεις που δηλώνουν αμφιβολίες ή επιφυλάξεις του ισχυριζομένου. (βλ. ΑΠ 1197/2010, ΑΠ 1265/2003, ΠΠρΘεσ 26488/2001, ΝΟΜΟΣ). Οι παραπάνω δηλώσεις του εναγομένου έγιναν θέμα στη Βουλή, στον τύπο και στο διαδίκτυο, διαδόθηκαν ευρέως και έλαβαν διεθνείς διαστάσεις, ενόψει και του παγκόσμιου ενδιαφέροντος για την πορεία την ελληνικής οικονομίας την περίοδο αυτή, (βλ. το από 22-5-2011 άρθρο της Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας με τίτλο «Ο Θ. Μαργέλλος και η ιστορία με τα CDS», το από 30-5-2011 δημοσίευμα στον ιστότοπο «coveringdelta.com» «Κατηγορίες για προδοσία στο Ελληνικό Κοινοβούλιο κατά του Πρωθυπουργού Παπανδρέου», την από 31-5-2011 ηλεκτρονική αλληλογραφία της συνεργάτιδος της ενάγουσας κ.Βουyakoub με τον συντάκτη του FOCUS Online κ. Shomman-Fink που ζητάει πληροφορίες για

την αλήθεια του δημοσιεύματος στον ιστότοπο «coveringdelta.com» σε σχέση με την επίδικη αγοραπωλησία CDS από την ενάγουσα) και έγιναν γνωστές σε όλο τον κύκλο των πελατών της ενάγουσας και των συνεργαζόμενων με αυτήν τραπεζών και χρηματοπιστωτικών οίκων, και ενώ μέχρι τότε δεν υπήρχαν αρνητικά δημοσιεύματα γι' αυτήν, άρχισαν τα ΜΜΕ και το διαδίκτυο να ασχολούνται με την ενάγουσα κάνοντας αρνητικές αναφορές, και εν γένει οι επίμαχες δηλώσεις είχαν αρνητικό αντίκτυπο σε βάρος της φήμης και της αξιοπιστίας της ενάγουσας, που είναι εταιρεία διαχείρισης ιδιωτικών κεφαλαίων και δραστηριοποιείται στην αγορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, αφού αυτή και τα στελέχη της παρουσιάστηκαν ως στυγνοί κερδοσκόποι και τζογαδόροι που έχουν ποντάρει στη χρεοκοπία της χώρας και διενεργούν επιλήψιμες συναλλαγές, που λειτουργούν εκτός πλαισίου νομιμότητας και είναι διαπλεκόμενοι με πολιτικούς κύκλους που της εξασφαλίζουν παράνομη εσωτερική πληροφόρηση και ενεργούν κατά τρόπο ανήθικο και αντίθετο με τα συμφέροντα της χώρας. Η ανωτέρω παράνομη και εκ δόλου διαπραττόμενη πράξη του εναγομένου, ήτοι οι ισχυρισμοί ενώπιον τρίτων ψευδών γεγονότων ως αληθινών, δυσφήμισαν την ενάγουσα (άρθρο 364 παρ 3 ΠΚ), προσέβαλαν την προσωπικότητα της, κατά την έκφανση της πίστεως, της φήμης και της εμπορικής πίστης και του επιχειρηματικού μέλλοντός της, (που, σύμφωνα με την προεκτιθέμενη νομική σκέψη, αναγνωρίζονται, και στα νομικά πρόσωπα), και έβλαψαν την εμπιστοσύνη του κοινού προς την εταιρεία και τις δραστηριότητές της με αποτέλεσμα να υποστεί αυτή ηθική βλάβη, σε αποκατάσταση της οποίας δικαιούται, σύμφωνα με τα άρθρα 57 και 59, 914,920,932 Α.Κ, να απαιτήσει χρηματική ικανοποίηση. Προς αποκατάσταση δε της ηθικής βλάβης που η ενάγουσα υπέστη, το Δικαστήριο, εν όψει της εντάσεως της κυρηκτικ
Η εισηγία προσβολής εκ της ευρύτατης διάδοσης των συκοφαντικών ισχυρισμών που αποδείχθηκαν ψευδείς, του βαθμού υπαιτιότητας και της εντάσεως του δόλου του εναγομένου, που μιλούσε για στοιχεία που αποδείκνυαν την επίδικη συναλλαγή σε CDS, τα οποία ήταν ανύπαρκτα και ουδέποτε προσκομίστηκαν, της κατ'επανάληψη δήλωσης των επίδικων συκοφαντικών ισχυρισμών και μάλιστα παρά τη διάψευσή τους από την ενάγουσα, της κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεως των διαδίκων, οι οποίοι αμφότεροι είναι οικονομικά εύρωστοι, κρίνει ότι πρέπει να επιδικασθεί στην ενάγουσα το ποσό των 100.000 ευρώ, ως εύλογο, μετά τη στάθμιση των ανωτέρω κατά το νόμο στοιχείων (άρθρο 932 του ΑΚ).

Εν όψει τούτων, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, ως βάσιμη και κατ'ουσίαν και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, για την παραπάνω αναφερόμενη αιτία, να καταβάλει, στην ενάγουσα το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ ως

χρηματική ικανοποίηση, σε αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, που υπέστη από την παράνομη και υπαίτια προσβολή της προσωπικότητάς της, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής έως την εξόφληση. Επιπλέον δε, για την διαφύλαξη της ενάγουσας από ανάλογες προσβλητικές εκδηλώσεις του εναγομένου, στον τύπο, την τηλεόραση, το ραδιόφωνο ή το διαδίκτυο, που άγουν σε ηθική της βλάβη, θα πρέπει να υποχρεωθεί να παραλείπει την επανάληψη ανάλογου περιεχομένου συκοφαντικών δηλώσεων για την ενάγουσα στο μέλλον. Για την συμμόρφωσή του στην απαγόρευση αυτή, θα πρέπει να απειληθεί σε βάρος του χρηματική ποινή πεντακοσίων (500) ευρώ, για κάθε παράβαση της σχετικής δικαστικής διάταξης, δηλαδή για κάθε φορά που θα προβαίνει σε συκοφαντικές δηλώσεις, με όμοιο ή προφανώς ανάλογο (ως προς την ουσία του) περιεχόμενο εναντίον της ενάγουσας στα προαναφερθέντα μέσα επικοινωνίας. Όσον αφορά το αίτημα για την κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, οι οποίοι να επιβάλλουν την προσωρινή εκτελεστότητα της απόφασης ή ότι η επιβράδυνση της εκτέλεσης είναι δυνατό να επιφέρει σημαντική ζημία στην ενάγουσα, δοθέντος ότι δεν επίκειται κίνδυνος αφερεγγυότητας του εναγομένου, που διαθέτει σημαντική περιουσία, καθ' ό χρόνον θα απαιτηθεί να καταστεί τελεσίδικη η ένδικη απαίτησή της, γι' αυτό το σχετικό αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμο. Τέλος, πρέπει να επιβληθεί εις βάρος του εναγομένου, το σύνολο της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας, διότι ο καθορισμός του μεγέθους της απαίτησης είχε εξαρτηθεί από την κρίση του δικαστή κατ' άρθρο 178 παρ.2 ΚΠολΔ, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή, απορρίπτοντας ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση του ποσού.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να παραλείπει την επανάληψη συκοφαντικών δηλώσεων για την ενάγουσα στο μέλλον, με δηλώσεις του στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένου και του διαδικτύου, ομοίου ή ανάλογου περιεχομένου με εκείνες που κρίθηκαν με την παρούσα απόφαση.

ως προσβλητικές της προσωπικότητάς της, με αναφορά ή αφορμή τα γεγονότα που απετέλεσαν αντικείμενο της παρούσας δίκης.

ΑΠΕΙΛΕΙ εναντίον του για την περίπτωση παράβασης της συγκεκριμένης απαγόρευσης και για κάθε φορά που τυχόν τούτο συμβεί χρηματική ποινή ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ.

ΕΠΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εναγομένου τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας, ποσού δώδεκα χιλιάδων πεντακοσίων (12.500) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 14 Απριλίου 2014.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του, στις 2/6/.....2014, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

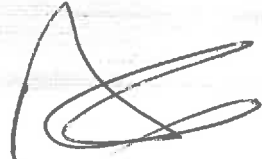
ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ
το οποίο θεωρήθηκε ορθό και
σφραγισμένο και
σφραγίστηκε από την παραγωγή

ΑΘΗΝΑ,.....
.....Γραμματέας

11 4 15N. 2014

ΛΘ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ